

Нарада раків

Сергій Пилипенко

Дбайливий дідько Водяник
Покликав раків на нараду
І каже так до них:
— В ставочку є карасики і щуки.
Ось дайте-но пораду,
Щоб у моїй державі
Карасики не знали
Муки,
І щуки
Щоб не були в неславі.
Поснідавши як слід,
Взялися раки сміло,
Щоб до обід
Це покінчити діло,
Гаразд розплутать справу
І врятувать державу
Від сварок повсякчасних
Між щукою лихою
Й карасиком нещасним.
Гадали-міркували,
Крутили головою —
Щось не виходе діло.
— Ото рахуба!
Немовби задубіло.
Найстарший мовив рак
І загопилив губу:
— Коли вже так, —
Ось я пораю:
Ми пообідаємо
Вмить,
Та ще зберемось
Без обави
Порозсудить
І довести до краю
Прекапосні ці справи.
Оцю промову слуха
Стара досвідчена ропуха

І міркує:

— Дурний ти, раче, —

Як я чую:

Ну де ж ти бачив,

Щоб сполучали в купу

Карасика і щуку?

Щоб не було в ставочку звади

Й карасики водились рясно

Та не приймали більше муки,

Порада ясна —

Повикидять всі щуки.

От так колись селянам

Давали землю й волю,

Аж доки радовлада

Панів усіх — мітлою.